

Фото люб'язно надано автором

Світлана Талан — неодноразовий фіналіст Міжнародного літературного конкурсу «Коронація слова». Журнал «Фокус» визнав Талан однією з найуспішніших українських письменників. Герої її романів — сильні духом особистості, які навіть у найскладніших життєвих ситуаціях не зраджують власну совість...

На долю Софійки випало чимало випробувань. Мати покинула її напризволяще, і дитиною опікувався дідусь Андрій. Однак головні коливороти долі були ще попереду...

Зустріч із Олександром назавжди змінила життя дівчини. Кохання з першого погляду цілком захопило їх обох! От тільки Сашкові службові відрядження... Минають тижні, а від Олександра жодної звістки! Софійка у відчаї: на її руках хворий дідусь, до того ж прокурорський синок не дає проходу. Радісна звістка, що коханий живий, змушує її серце калатати швидше! Однак довгоочікувана зустріч завдає нового болю та розчарувань. Сашко не впізнає її...

До видання також увійшли оповідання з циклу «Грані сьогодення»: «Особисте», «Мій Тарас», «Він, вона і вино», «Запізніле зізнання», «Новий міст», «Співбесідник за викликом», «Однокласник», «І щоб ніхто й ніколи...».

Купецька

СВІТЛАНА ТАЛАН

СВІТЛАНА
ТАЛАН

Купецька

www.bookclub.ua

ISBN 978-617-12-0174-3

9 786171 201743

КЛУБ
СІМЕЙНОГО
ДОЗВІЛЛЯ

СВІТЛАНА
ТАЛАН

Купеля

ЗБІРКА

УДК 821.161.2
ББК 84(4Укр)
Т16

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

ISBN 978-617-12-0174-3

- © Талан С., 2016
- © Trevillion Images.com / Nina Pak, обкладинка, 2016
- © Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2016
- © Книжковий клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2016

Купеля

Адже любов, як вода, несе і крутить, грає, рве, пестить, голубить, топить. Де жар, вона кипить, а де зустріне холод — стане льодом.

Леся Українка

Від автора

У морозні дні 2004 року Майдан клекотів, вирував, майорів помаранчевими та синьо-жовтими стягами. З трибун лунали гучні, палкі обіцянки можновладців. Яскравим полум'ям спалахнула революція, у якій народжувалася людська Надія. Та це полум'я швидко померкло, загасивши Надію революціонерів, полишивши за собою головешки зради та розчарувань. Люди з трибун швидко забули про свої обіцянки, але на Землі залишилися вічні цінності, які ніхто не в змозі ані загасити, ані відібрати, — Кохання, Сонце, Небо та Зорі...

Розділ 1

2008 рік

Від легкого, грайливого пестуна-вітру, що нишком прокрався до затишної невеличкої кімнати крізь прочинене вікно, Софійка прокинулася й розплющила очі. Легенько гойдалися віконні фіранки, і від вранішньої свіжості було навіть прохолодно, хоча надворі буяло у всій своїй неземній красі літо. Дівчина швидко зіскочила з ліжка, звичним плавним рухом відкинула назад золотаві хвилі блискучого рудого волосся, похапцем накинула ситцевого халатика й усміхнулася народженому новому дню. Вона підійшла до вікна, зсунула набік старенькі, але чисто випрані фіранки й зачаровано задивилася в сад, де серед дерев, кущів та довгошиїх рожевих мальв оживав несміливий хмарний ранок. Передранковий вітерець злегка розвіював світле волосся дівчини, приємно лоскотав обличчя, доносив до неї солодкий запах вишень, густо облитих білим цвітом. Софійка вдихнула цей запах на повні груди й ще кілька хвилин помилувалася квітучим садом.

Навшпиньки, щоб не розбудити діда, Соня пройшла повз його кімнату та опинилася надворі. Біля ганку, під великою крилатою старезною яблунею, примостився масивний саморобний дерев'яний стіл. Колись він мав почесне місце на кухні, але шашіль почав підло точити ніжки, тож стіл винесли надвір, на сонці, де й залишили, — так буває: усе старе рано чи пізно замінюють на нове. Стіл, як добрий старий друг, не зник із родини, лише зайняв інше місце. На столі відро з холодною криничною водою та старий, з надшербленою ручкою, керамічний кухлик. Дівчина, не вагаючись ні на мить, схопила кухлика, зачерпнула кришталеву воду з відра та плеснула собі прямо в обличчя.

— Ох! — мимоволі вирвалося в неї з грудей, бо від води, що здавалася крижаною, одразу перехопило подих.

Махнувши головою, Софійка провела долонями по почервонілому обличчю. У її карих, майже чорних очах засвітилися грайливі та щасливі іскорки. Ще б пак! Незабаром приїздить її коханий Сашко, якого вона не бачила майже два місяці! Тільки уявити: цілі два місяці! Це ж так довго! Майже ціла вічність! Їй хотілося від щастя кричати, щоб усі навколо чули цю новину, злетіти на потужних крилах над рідним селом, що тонуло в піні садів та яскравій зелені, туди, де висне в синьому небі вільний жайворонок...

Софійка пройшлася двором, жартома сіпнула довгу гілку вишні в білому цвіту, яка одразу ж обдала її густою росою. Великі краплі впали в густу соковиту траву, розсипалися дрібними скалками й заіскрилися перлами.

— Господи! Як же мені добре! — не сказала, проспівала дівчина та закружляла серед вишень у щасливому танку. Її довге світло-руде та шовковисте волосся розсипалося хвилями по плечах майже до тоненької талії, воно раділо народженню нового дня разом із дівчиною, танцювало грайливими пружинками, обвило її пухнастою хмаркою.

— Не спиться, дзиго? — Софійку вивів зі стану ейфорії голос діда, що вже прокинувся й стояв на ганку, задоволено усміхаючись у сиві вуса.

— Нехай у мене зранку повно справ, — Софійка, підстрибуючи, підбігла до діда. — А чому ти рано прокинувся?

— Хто рано встає, тому Бог дає. Чула таке?

— Чула, чула. Але яка потреба так рано вставати?

— Корову треба вигнати на пасовисько, гусей, кури вже попрокидалися, — кивнув головою дід у бік старого, перекошеного хліва.

— Кури ще сплять і десятий сон бачать, — засміялася Софійка. — А півень кукурікнув, а там хоч не розвиднюйся.

— Під лежачий камінь, донечко, і вода не тече, — зітхнув старий та, спираючись на ковіньку, зійшов сходами та сів на лавку біля столу. — Чого ж мені боки відлежувати, коли моя дзига вже на ногах? — Дід із любов'ю поглянув на онуку, примружив очі.

Софійка вправними рухами ввімкнула електропіч, поставила на неї велику чавунну пательню, і за мить зашкварчали шматоч-

ки сала та смажені яйця. Софійка поставила на дерев'яний стіл, застелений новою картою цератою, тарілку з нарізаним хлібом, яйцями та запашним салом.

— Корова в хліві, а ми їмо, — буркнув дід, але без зла, радше задля годиться.

— Я все встигну, — відказала дівчина. — Чи сумніваєшся?

— Знаю, — тихо мовив дід, і по його зморщеному обличчю промайнула тінь смутку. — Мати в тебе теж такою була, вправною та спритною.

— А ще якою? — з цікавістю спитала дівчина, і серце її тривожно закалатало. Дід дуже рідко заводив розмову про матір, яку Софійка не пам'ятала, але так хотіла про неї бодай щось та дізнатися. Звичайно, можна було б розпитати бабу Параску, яка знала все про всіх у селі, але в її розповідях було багато пліток, а Софійка хотіла знати правду. Нехай гірку, болючу, але правду.

— Було прокинеться твоя мати, як і ти, ні світ ні зоря, побіжить до саду. Босоніж по росяній траві пронесеться, мов вихор, росою з квітів умиється, казала, що гарна вродою буде, що хлопці любитимуть... Ось і долюбилася, — дід тяжко зітхнув.

— Ти справді не знаєш, хто мій батько? — тихо запитала Софійка, і, здалося, серце на мить перестало калатати в грудях.

— Як-то я можу знати, коли вона й сама не знає? Та чи це тепер важливо?

— Та ні. — Дівчина покопирсала виделкою шматочок рум'яного сала. — Мені байдуже. А правда, що я дуже схожа на неї?

— Як дві краплі води! І волосся в неї таке ж гарне було, як у тебе, довге, пухнасте, руде, і очі мов дві вуглинки, і обличчя свіже, та навіть ямочки на щоках у вас однакові, коли усміхаєтесь. А до роботи хвацька була, як і ти в мене... Ох, — знову зітхнув старий, — Усе було добре, доки не загуляла з чоловіками. Спочатку гульки, потім з'явилася ти, пізніше — пиятики.

— Мати справді... багато пила? — обережно спитала дівчина.

— Так пила, що забувала прийти додому дитину нагодувати. Як вигнали її з роботи, то, бувало, і по тижню я її не бачив.

— Вона... сама мене покинула? Баба Параска казала, що ти їй порадив вибратися з дому, — несміливо запитала дівчина й опустила очі, ніби була якась її провина в безпутстві матері.

— А що було робити? Дитинка дома зі старим дідом, а вона то в одній хаті пиячить і бійки влаштовує, то в іншій. Прийшов голова сільради та сказав, що не буде з неї діла, треба дитину в дитбудинок віддавати. Тоді я й порадив їй везти свій сором із села кудись подалі, а сам оформив опікунство над тобою, то й живемо, як Бог дає.

— Вона жодного разу не приїздила до мене... коли я була маленька? — стиха промовила Соня.

— Ні, доню, жодного разу.

— То, може, її вже серед живих немає?

— А ти бабу Параску спитай: вона все знає. Живе твоя мати в Олександрівці. Це десь за п'ятдесят кілометрів від нашого села. Жива й здорова, але до цього часу не кинула дружити з оковитою. Пішки можна було сто разів прийти на доньку подивитися, але ні, не йде. Може, і добре, що моя дружина не бачить такого стидовища. Бачиш, як буває: коли вона народжувала твою матір, то життя своє віддала, а таке життя, яке веде твоя матір, не варте ламаної копійки.

— Отже, вона мене зовсім не любить? — голос Софійки затремтів від хвилювання, тим паче, що дід завжди говорив «твоя мати» й ніколи не називав своєю донькою.

— Не вмю, доню, брехати, правду скажу. Хіба то мати, що не хоче свою рідну кровинку побачити? Так собі, зозуля. Та ти не переймайся цим...

— А я й не переймаюся, — Софійка усміхнулася дідусеві. — Я звикла, що в мене є ти, мій любий дідусю Андрію, а більше мені ніхто не потрібний.

— Як то? А той, на кого чекаєш? Як же він? — Дід хитро примружив очі, ховаючи усмішку у вусах.

— Діду, — дзвінко засміялася Софійка, і суму наче й не було. — І звідки ти все знаєш?

— Собака гавкає — вітер несе, — усміхнувся дід.

— Ну, діду! Я ж нікому не казала, що Сашко приїздить.

— У тебе все на обличчі написано. Очі он аж світяться щастям!

— Справді?!

— Йй-Богу!

— Без Сашка мені нема життя, — зізналася дівчина, від чого одразу спалахнули легким рум'янцем її щоки.

— Колись так казала твоя мати, коли вперше закохалася, а бачиш, чим усе скінчилося, — зітхнув дід і махнув рукою.

— Дідусю, мій любий дідусю, я вже тобі обіцяла, і не раз. Скажу ще раз, щоб заспокоїти тебе: я ніколи не повторю помилку своєї матері. Не впевнена, що своїх не скою, але ніколи не буду такою.

— Справді? — Дід пильно зазирнув в очі онуки.

— Розсуди сам. Скільки моїй матері було, коли вона мене народила?

— Вісімнадцять.

— От бачиш! А мені вже двадцять один рік, я зустрічаюся чотири роки з одним хлопцем і зовсім нічого не п'ю, навіть пива не вживаю.

— Дай-то Боже, щоб і надалі в тебе було все добре.

— Так і буде! А як же інакше? — Дівчина задоволено засміялася, побачивши, що дід трохи заспокоївся після неприємних спогадів. — Так ми будемо корову виганяти на пасовисько чи нехай бідолашна мукає до вечора у хліві?

...Софія сама погнала на луки Ласку. Пішла босоніж і ледь ступила на м'який килим трав, як прохолодна вранішня роса обпекла ноги. Але дарма! Вона звикла до такого. Сонце ще не зішло, і все навколо принишкло з цікавості. Зліва від стежки, у невеликій канавці, розлігся лопушняк, висока трава ніжно пахла конюшиною та береговою м'ятою. Незважаючи ні на що, життя принесло ще один новий день. У Софійки був веселий настрій, і вона привітала його щасливою усмішкою. Дівчина, сама свіжа, як ранок, вдихнула повітря на повні груди, і весняні пахощі влилися в неї вільно й там затерпли в щасливому щемі.

У долині за річкою стоїть принишклий тихий ліс, чекаючи, доки викотиться величаве сонце та розгонить останній легкий сивий туман, що завис над задумливою тихою річкою.

А ось і воно, сонце. Спочатку над лісом з'явилося рожеве сьайво, потім перші несміливі промінці впали на листя дерев, трави, роси, пробуджуючи все від короткого літнього нічного сну. Нарешті на небі з'явилося яскраве сонце. Веселе та радісне,

воно хлюпнуло на землю радість буття. Відразу все навколо почало швидко оживати, прокидатися. Замигтіли останні блискітки роси на листі старезних верб. Кремезні дерева стріпнули листям-віями, почали рухати затерплим гіллям — і на землю посипалися міради іскорок. Десь загелготали невгамовні гуси, замукали корови, а в бездонному синьому небі завис жайворонок та підтяг у височінь золоту нитку своєї пісні.

Софійка підставила обличчя назустріч сонцю. Воно засліпило її яскравим промінням, і дівчина, усміхнувшись гарному ранкові, стріпнула волоссям, що в золотавих промінчиках навколо голови було схоже на осяйний німб.

— Гей, Ласко, гей, — звично гукнула Соня, хоча корова добре знала свою дорогу й не збиралася нікуди з неї звертати.

Софійка дочекалася, доки пастух Грицько, цвюхаючи батогом по землі, підійде ближче, і, привітавшись, наказала:

— Дивись мені, не ображай мою Ласочку.

— А то що буде? — зухвало розглядаючи Соню, запитав височенний хлопець у гумових чоботях та крислатому брилі.

— Тоді побачиш що.

— А якщо не буду ображати — поцілуєш? — засміявся він, показавши великі та жовті, як у старого коня, зуби.

— Нехай тебе дідько лисий цілує! — кинула Софійка, різко повернулася до хлопця спиною та попрямувала додому.

— Усе чекаєш на свого офіцера? — долинуло ззаду.

— А тобі що до того! — весело відрізала Софійка, згадавши про коханого, і, повернувшись, показала хлопцеві язика.

— Га! Га! Га! — зареготав той. Не витримав, вкусив все-таки: — Чекай. Приїде до тебе, якщо в місті не знайде таку, що на кілометр французькими духами пахне.

Софійка аж зупинилася від таких слів.

— А не знайде! — мовила вона, поставивши руки в боки.

— А це ж чому?

— Бо нема таких гарних, як я! — сказала Соня. Усміхнувшись, дівчина випрямила спину та пішла, гордо несучи високо підняту голову.

— Це правда, — зітхнув Грицько й почесав дерев'яним кінчиком батого потилицю.

Зміст

Купеля	5
--------------	---

Оповідання з циклу «Грані сьогодення»

Особисте	189
Мій Тарас	193
Він, вона і вино	204
Запізніле зізнання	208
Новий міст	213
Співбесідник за викликом	218
Однокласник	222
І щоб ніхто й ніколи.....	227

Літературно-художнє видання

ТАЛАН Світлана

Купеля

Збірка

Головний редактор *С. С. Скляр*
Керівник проекту *В. А. Тютюнник*
Завідувач редакції *Т. М. Куксова*
Відповідальний за випуск *М. І. Коміна*
Редактор *М. Й. Волощак*
Художній редактор *Ю. О. Дзекунова*
Технічний редактор *А. Г. Верьовкін*
Коректор *О. О. Старова*

Підписано до друку 25.12.2015. Формат 84x108/32. Друк офсетний.
Гарнітура «Literaturna», Ум. друк. арк. 12,6. Наклад 10000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.tornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

Талан С.

Т16 Купеля : збірка / Світлана Талан. — Харків : Книжковий Клуб
«Клуб Сімейного Дозвілля», 2016. — 240 с.

ISBN 978-617-12-0174-3

Софійка відчувала біду, тому благала коханого Сашка не їхати в чергове від-
рядження. Із лагідною посмішкою він сказав, що повернеться за кілька тижнів,
однак цього не сталося... Дівчина у відчай! Від рідних хлопця вона дізнається, що
спіткалося лихо і її Сашко потрапив до лікарні. Однак, побачивши його, Софійка
розуміє: усе набагато страшніше...

До видання також увійшли оповідання з циклу «Грані сьогодення»: «Особис-
те», «Мій Тарас», «Він, вона і вино», «Запізніле зізнання», «Новий міст», «Спів-
бесідник за викликом», «Однокласник», «І щоб ніхто й ніколи...».

УДК 821.161.2
ББК 84(4Укр)

1. Олександрія, просп. Леніна, 77 (ТЦ «Гранд-Плаза», 2-й поверх), (05235) 7-15-50
2. Артемівськ, вул. Радянська, 69 (ТЦ «Азов-Плаза», 2-й поверх), (0627) 44-90-99
3. Біла Церква, вул. Ярослава Мудрого, 5/13 (колишній універмаг «Дружба», 1-й поверх), (0456) 39-04-68
4. Білгород-Дністровський, вул. Московська, 16-А (ТЦ «Рута-Плаза», 2-й поверх), (04849) 6-07-26
5. Бердянськ, просп. Леніна, 35-А (ТЦ «DEL MAR», 1-й поверх), (06153) 3-48-40
6. Бориспіль, вул. Київський шлях, 10-В (ринок «Зоряний», місце 103), (06153) 3-48-40
7. Вінницький, вул. Папаніна, 1-А (ТЦ «Квартал», 2-й поверх), (0432) 50-88-06
8. Вознесенськ, вул. Сняжкова, 5-А, (05134) 3-20-19
9. Дніпродзержинськ, просп. Леніна, 57-А (ТЦ «Фуршет», 1-й поверх), (0569) 53-42-26
10. Дніпропетровськ, просп. Карла Маркса, 105 (ТЦ «Сільпо», 2-й поверх), (056) 770-00-55
11. Дніпропетровськ, вул. Калинова, 9-А (ТЦ «Miriada», 1-й поверх), (056) 760-33-30
12. Житомир, вул. Київська, 87 (ТЦ «Волак», 2-й поверх), (0412) 41-24-85
13. Запоріжжя, просп. Леніна, 58, (061) 787-63-86
14. Запоріжжя, просп. Металургів, 2-Ж (ТЦ «Рехордний», 0-й поверх), (061) 236-86-54
15. Івано-Франківськ, пл. Ринок, 1 (ТЦ «Галерея Н», 0-й поверх), (0342) 72-58-32
16. Ізмаїл, вул. Пушкіна, 47 (ТЦ «Електрон», 2-й поверх), (04841) 6-22-12
17. Іюм, пл. Радянська, 7, (05743) 3-14-72
18. Кам'янець-Подільський, вул. Данила Галицького, 11/3 (ТД «Максимум», 2-й поверх), (03849) 6-48-11
19. Київ, вул. Велика Васильківська, 72 (ТЦ «Олімпійський», 3-й поверх), (044) 590-25-76
20. Київ, вул. Райдужна, 15 (ТЦ «Фуршет», 0-й поверх), (044) 540-23-65
21. Київ, вул. Маршала Малиновського, 12-А (ТЦ «Метрополис», 3-й поверх), (044) 500-62-73
22. Київ, вул. Лукашевича, 15-А (ТЦ «Свропорт», 2-й поверх), (044) 461-94-82
23. Київ, вул. Драгоманова, 29 (ТЦ «Центрум», 1-й поверх), (044) 502-18-96
24. Київ, вул. Попудренко, 90/2 (ТЦ «Маяк», 3-й поверх), (044) 361-91-46
25. Кировоград, пров. Центральний, 3/1 (ТЦ «Плаза», 1-й поверх), (0522) 35-20-55
26. Ковель, бульв. Лесі Українки, 18 (ТД «Бульвар», 2-й поверх), (03352) 5-21-40
27. Конотоп, вул. Конотопських дивізій, 24-А (ТЦ «Маяк», 2-й поверх), (05447) 6-36-77
28. Краматорськ, вул. Палацова, 23 (ТЦ «Прогрес», 2-й поверх), (0626) 48-97-87
29. Красноармійськ, вул. Свердлова, 148, (06239) 2-00-48
30. Кременчук, вул. Леніна, 15/42 (ТЦ «Мега», 2-й поверх), (0536) 72-97-65
31. Кривий Ріг, просп. Гагаріна, 4 (ТЦ «Плаза-2», 2-й поверх), (056) 409-81-09
32. Кривий Ріг, вул. Ватутіна, 39-А, (056) 409-60-75
33. Лисичанськ, просп. Леніна, 117 (ТЦ «Лимон», 2-й поверх), (067570)-61-62
34. Луцьк, вул. Рівненська, 48 (ТЦ «Фокстрот», 1-й поверх), (0332) 78-35-08
35. Львів, вул. Братів Рогатинців, 15, (032) 235-50-12
36. Львів, вул. Городоцька, 179 (ТЦ «Скриня», 2-й поверх), (032) 298-88-07
37. Маріуполь, просп. Металургів, 64 (ТЦ «Єлизавета», 1-й поверх), (0629) 41-27-71
38. Мелітополь, просп. Богдана Хмельницького, 24 (ТЦ «Пасаж», 2-й поверх), (0619) 44-83-49
39. Миргород, вул. Гоголя, 147 (ТЦ «Мир», 1-й поверх), (05355) 5-06-08
40. Ніжин, вул. Шевченко, 11-А (ТЦ «Сермес», 2-й поверх), (04631)90-10-2
41. Миколаїв, вул. Потьомкінська, 63/2, (0512) 47-58-43
42. Нікополь, просп. Трубіників, 14 (ЦУМ, 1-й поверх), (05662) 2-50-03
43. Нова Каховка, вул. Паризької комуні, буд. 13, ТЦ «Центральний» (колишній «Дитячий світ»), 2-й поверх, (05549) 7-96-51
44. Новоомошківськ, вул. Радянська, 34 (ТЦ «СП-Центр», 2-й поверх), (0569) 69-65-79
45. Одеса, вул. Велика Арнаутська, 61, (048) 786-05-88
46. Одеса, вул. Краснова, 17 (пл. Толбухіна), (048) 780-19-84
47. Одеса, просп. Добровольського, 99, (048) 755-04-40
48. Павлоград, вул. Карла Маркса, 84-А, (057) 752-65-92
49. Первомайськ, вул. Революції, 34, (05161) 7-53-99
50. Покрова, вул. Жовтнева, 50, (0532) 60-60-40
51. Рівне, вул. Київська, 67-А (ТЦ «Арена», 2-й поверх), (0362) 64-26-37
52. Селідове, вул. Карла Маркса, 10 (Будинок побуту, 2-й поверх), (06237) 7-00-34
53. Слов'янськ, пл. Жовтневої революції, 3 (ТЦ «Фокстрот», 2-й поверх), (0626) 62-11-02
54. Суми, вул. Соборна, 42, (0542) 77-17-12
55. Тернопіль, вул. Перля, 3 (ТЦ «Novus», 2-й поверх), (0352) 43-12-76
56. Ужгород, пл. Кирила та Мефодія, 3 (універмаг «Україна», 2-й поверх), (0312) 67-22-29
57. Харків, просп. Маршала Жукова, 3-А, (057) 392-03-43
58. Харків, просп. Гагаріна, 20-А (ТЦ «На Гагаріна», 2-й поверх), (057) 703-44-58
59. Харків, вул. Академіка Павлова, 144-В (ТЦ «Космос», 3-й поверх), (057) 720-12-29
60. Харків, вул. Полтавський шлях, 144 (ТБЦ «Компас», 2-й поверх), (057) 720-10-33
61. Херсон, просп. Ушакова, 35-А (ТЦ «Адмірал», 2-й поверх), (0552) 46-00-66
62. Хмельницький, вул. Свободи, 73 (ТЦ «Фуршет», 3-й поверх), (0382) 72-66-51
63. Черкаси, вул. О. Дашкевича, 26 (ТЦ «Сільпо», 3-й поверх), (0472) 54-04-47
64. Чернігів, просп. Перемоги, 103, (0462) 65-32-31
65. Чернівці, вул. Головна, 10, (0372) 58-72-44
66. Шостка, вул. Карла Маркса, 24, (05449) 7-37-46

Замовляйте книжки будь-яким зручним способом

- за телефонами довідкової служби
(050) 113-93-93 (МТС); (093) 170-03-93 (life);
(067) 332-93-93 (Київстар); (057) 783-88-88

- на сайті Клубу: www.bookclub.ua

Надсилається безоплатний каталог

**Запрошуємо авторів, перекладачів,
художників, редакторів до співпраці**

e-mail: publish@bookclub.ua

Для гуртових клієнтів

Харків

тел./факс +38(057)703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київ

тел./факс +38(067)575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеса

тел./факс +38(067)572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua